

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Befacoal s. r. o.**, se sídlem Sokolská 46/1795, Praha 2, zastoupený JUDr. Annou Horákovou, advokátkou se sídlem Žitná 47, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2014, čj. 20258/14/5000-14304-605186, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2015, čj. 6 Af 84/2014 – 77,

t a k t o :

- I. Soud **neprodlužuje** žalobci lhůtu k zaplacení soudního poplatku stanovenou usnesením ze dne 20. 1. 2016, čj. 1 Afs 249/2015 – 51.
- II. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení městského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného. Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 11. 11. 2015, čj. 1 Afs 249/2015 – 12, vyzval, aby zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. V reakci na to stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků, neboť to odůvodňují jeho poměry. Usnesením ze dne 20. 1. 2016, čj. 1 Afs 249/2015 – 51, soud jeho žádost zamítl a opět ho vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení uhradil soudní poplatek za kasační stížnost. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 1. 2. 2016.

Dne 8. 2. 2016, tedy posledního dne lhůty pro zaplacení soudního poplatku, byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena žádost stěžovatele o prodloužení lhůty ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek o dva týdny, a to „*z pracovních důvodů a s důvodu kontaktu s klientem*“. Soud neshledal tuto žádost důvodnou, a proto stěžovateli lhůtu stanovenou usnesením ze dne 20. 1. 2016 neprodloužil. V žádosti uváděné důvody jsou totiž zcela obecné, bez jakéhokoliv vysvětlení, které by mohlo žádost učinit přesvědčivější. Čas, který stěžovatel dosud měl na zaplacení soudního poplatku, splatného dnem podání kasační stížnosti, byl více než dostatečný. Nadto vzal soud v úvahu, že stěžovatel byl v prodlení se zaplacením soudního poplatku i v řízení před městským soudem (zde mu z tohoto důvodu bylo zastaveno řízení)

a nynější žádost o prodloužení lhůty se tak jeví jako účelová snaha opět oddálit zastavení řízení, aniž by však byla odstraněna překážka bránící věcnému vyřízení věci.

Podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Do dnešního dne stěžovatel soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti nezaplatil. Lhůta stanovená v usnesení ze dne 20. 1. 2016 přitom uplynula dne 8. 2. 2016, tj. týden od doručení usnesení stěžovateli. Ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem (ani následně) tedy stěžovatel soudní poplatek neuhradil, a soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil. O tomto následku byl stěžovatel v usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 1 Afs 249/2015 - 51 poučen.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 10. února 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu